នស/រកត/០៦០២/១៦៣

ព្រះរាជក្រឹត្យ

ស្តីពី

លក្ខន្តិកៈដោយឡែក នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់

យើង

ព្រះបាទសម្តេច ព្រះនរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះ រាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០៦/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៦ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសុខាភិបាល
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/១២៩៧/២៧៣ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីគោលការណ៍រួមនៃការរៀបចំមុខងារសាធារណៈរបស់រដ្ឋ
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/១២០១/៤៥០ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីបៀវត្សមូលដ្ឋាន និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំ នៃបៀវត្សរបស់មន្ត្រីរាជការ
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ដោយមានការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០២

ត្រាស់បង្គាប់

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ត្រូវបានបង្កើតក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់របស់ក្រសួងសុខាភិបាល ដែលត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ក្នុងប្រភេទ **ក** ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ នៃព្រះរាជក្រឹត្យលេខ ជស/រកត/១២៩៧/២៧៣ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ ស្តីពីគោលការណ៍រួមនៃការរៀបចំមុខងារសាធារណៈរបស់រដ្ឋ។

មាត្រា ២.-

ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ស្ថិតនៅក្រោមឱវាទក្រសួងសុខាភិបាល ប្រមូលផ្តុំមន្ត្រីបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាលកំរិតឧត្តម បំរើការងារក្នុងវិស័យសុខាភិបាល នៅតាមអង្គភាពជំនាញ ថ្នាក់កណ្តាល និងខេត្ត ក្រុង និងគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នរដ្ឋ។

មាត្រា ៣.-

មន្ត្រីរាជការនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ មានមុខងារក្នុងដំណែងគ្រប់គ្រង ដឹកនាំ សិក្សាស្រាវជ្រាវ និងផ្តល់យោបល់ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ និង ទន្តវេទនសាស្ត្រ។

ជំពូកទី ២

ឋានន្តរស័ក្តិ និង មុខតំណែង

មាត្រា ៤.-

ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ មាន ៣ ឋានន្តរស័ក្តិ ៖

- ឋានន្តរស័ក្តិទី ១ ឬ ឋានន្តរស័ក្តិ មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ដើមខ្សែពិសេសមាន ០៦ ថ្នាក់
- ឋានន្តរស័ក្តិទី ២ ឬ ឋានន្តរស័ក្តិ មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ដើមខ្សែ មាន ១០ ថ្នាក់
- ឋានន្តរស័ក្តិទី ៣ ឬ ឋានន្តរស័ក្តិ មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ មាន ១៤ ថ្នាក់។

មាត្រា ៥.-

មន្ត្រីនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ អាចកាន់មុខដំណែងគ្រប់គ្រង នៅតាមអង្គភាពបច្ចេកទេសជំនាញនានារបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ដូចខាងក្រោម៖

- ឋានន្តរស័ក្តិទី ១ : អគ្គនាយកបច្ចេកទេសជំនាញ អគ្គាធិការបច្ចេកទេសជំនាញ សាកលវិទ្យាធិការនៃសាកលវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាល។
- ឋានន្តរស័ក្តិទី ២ : អគ្គនាយករងបច្ចេកទេសជំនាញ អគ្គាធិការរងបច្ចេកទេសជំនាញ សាកលវិទ្យាធិការរង អធិការបច្ចេកទេស ជំនាញ ព្រឹទ្ធបុរសមហាវិទ្យាល័យ ប្រធាននាយកដ្ឋានបច្ចេកទេសជំនាញ
- ឋានន្តរស័ក្តិទី ៣ : ព្រឹទ្ធបុរសរងមហាវិទ្យាល័យ អនុប្រធាននាយកដ្ឋានបច្ចេកទេសជំនាញ ប្រធានមន្ទីរសុខាភិបាលខេត្ត ក្រុង និង មុខតំណែងបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាលឯទៀត ដែលមានថ្នាក់ស្មើនឹងមុខតំណែងខាងលើ នៃឋានន្តរស័ក្តិនីមួយៗ នៅក្នុងអង្គការលេខនៃរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល។

ជំពូកទី ៣
ការជ្រើសរើស

មាត្រា ៦.-

ការជ្រើសរើសអោយចូលក្នុងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ត្រូវធ្វើឡើងតាមការប្រលងជ្រើសរើស ក្នុងចំណោមបេក្ខជនជា និស្សិត និង ឬ ជាមន្ត្រីរាជការ។ ចំនួនតំណែងក្នុងការជ្រើសរើសសំរាប់បេក្ខជនជានិស្សិត និងសំរាប់បេក្ខជនជាមន្ត្រីរាជការតាមផ្នែកនីមួយៗ ត្រូវកំណត់ឡើងដោយរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល។

មាត្រា ៧.-

ការប្រលងជ្រើសរើសចូលក្របខ័ណ្ឌ ក្នុងចំណោមនិស្សិត ត្រូវបើកទូលាយចំពោះបេក្ខជនដែលមានអាយុច្រើនបំផុត ៣០ ឆ្នាំ គិតមកដល់ថ្ងៃប្រលង ហើយដែលមានសញ្ញាប័ត្រតាមផ្នែកណាមួយ យ៉ាងទាបត្រឹមសញ្ញាប័ត្រសាកលវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាលផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ផ្នែកឱសថសាស្ត្រ ឬផ្នែកទន្តវេទនសាស្ត្រ ឬសញ្ញាប័ត្រវេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ និង ទន្តវេទនសាស្ត្រផ្សេងទៀតដែលមានតំលៃស្មើ។

ចំពោះមន្ត្រីរាជការ ដែលមានសញ្ញាប័ត្រដូចខាងលើ អាចប្រលងចូលក្របខ័ណ្ឌនេះបាន ដោយពុំគិតពីល័ក្ខខ័ណ្ឌនៃឋានន្តរស័ក្តិ និងប្រភេទក្របខ័ណ្ឌឡើយ ហើយមានអាយុច្រើនបំផុត ៤៥ ឆ្នាំ។

ជំពូកទី ៤
ការបណ្តុះបណ្តាលដំបូង កម្មសិក្សាសាកល្បង និង ការតាំងស៊ប់

មាត្រា ៨.-

បេក្ខជនដែលបានជ្រើសរើស តាមរយៈការប្រលងជ្រើសរើស ក្នុងចំណោមនិស្សិត និងក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការ ត្រូវទទួលការបណ្តុះបណ្តាលដំបូង រៀបចំដោយក្រសួងសុខាភិបាល ហើយមានឋានៈជានិស្សិតមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់។

មាត្រា ៩.-

បន្ទាប់ពីការបណ្តុះបណ្តាលដំបូង និស្សិតមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ត្រូវចាត់អោយទៅបំរើការងារនៅតាមអង្គភាពសុខាភិបាលខេត្ត ក្រុង និងថ្នាក់កណ្តាល ដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃការបណ្តុះបណ្តាល ហើយត្រូវតែងតាំងជាមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់កម្មសិក្សា ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល។

មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ដែលជ្រើសរើសចេញពីនិស្សិត ត្រូវឆ្លងកាត់កម្មសិក្សារយៈពេល ១២ ខែ។ ក្រោយពេលបញ្ចប់កម្មសិក្សាសាកល្បងដោយជោគជ័យ មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវតាំងស៊ប់ក្នុងថ្នាក់លេខ ១៣ ហើយមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ផ្នែកផ្សេងទៀត ត្រូវតាំងស៊ប់ក្នុងថ្នាក់លេខ ១៤ នៃឋានន្តរស័ក្តិទី ៣។

មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ដែលជ្រើសរើសចេញពីមន្ត្រីរាជការរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល ពុំចាំបាច់ធ្វើកម្មសិក្សាសាកល្បងឡើយ។ មន្ត្រីរាជការផ្សេងៗទៀត ត្រូវធ្វើកម្មសិក្សាសាកល្បងរយៈពេល ០៦ ខែ។

មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ដែលជ្រើសរើសតាមការប្រលងប្រជែងក្នុងចំណោមមន្ត្រីរាជការ ត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងឋានន្តរស័ក្តិទី៣ ក្នុងថ្នាក់ដែលមានសន្ទស្សន៍បៀវត្សខ្ពស់លើបន្ទាប់ ពីសន្ទស្សន៍បៀវត្សចាស់របស់សាមីខ្លួន។

មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ដែលធ្វើកម្មសិក្សាមិនបានសំរេចជោគជ័យ ត្រូវអនុញ្ញាតអោយបន្តធ្វើកម្មសិក្សានៅលើកទី ២ទៀត ។ ក្នុងករណីមិនទទួលបានជោគជ័យជាលើកទី ២ នេះ កម្មសិក្សាការីដែលជ្រើសរើសពីនិស្សិត ត្រូវលុបឈ្មោះចេញ កម្មសិក្សាការីដែលជ្រើសរើសពីមន្ត្រីរាជការ ត្រូវបញ្ជូនទៅក្របខ័ណ្ឌដើមវិញ ដោយគិតរយៈពេលបណ្តុះបណ្តាលដំបូង និងកម្មសិក្សា សំរាប់អតីតភាពការងារ ។

ការតាំងស៊ប់ក្នុងឋានន្តរស័ក្តិទី៣ នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ត្រូវធ្វើឡើងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥

ការតែងតាំង

មាត្រា ១០.-

ក្រោយពេលត្រូវបានតាំងស៊ប់ក្នុងក្របខ័ណ្ឌ មន្ត្រីនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់អាចត្រូវតែងតាំងក្នុងមុខតំណែងទំនេរណាមួយ ដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា៣ និងមាត្រា ៥ ខាងលើ ស្របតាមឋានន្តរស័ក្តិរបស់ខ្លួន តាមបែបបទដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១៤ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់នៃព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី។

ជំពូកទី ៦

ការដាក់ឱ្យស្ថិតក្រៅក្របខ័ណ្ឌដើម

មាត្រា ១១-

មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ អាចត្រូវដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រៅក្របខ័ណ្ឌដើម ឬ ក្រៅដំណែងដើម ដើម្បីទៅបំរើការងារនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន ឬអង្គភាពផ្សេងទៀត តាមតម្រូវការ និងតាមការយល់ព្រមពីសាមីខ្លួន។

ជំពូកទី ៧

ការដំឡើងឋានន្តរស័ក្តិ និង ការដំឡើងថ្នាក់

មាត្រា ១២ .-

ការដំឡើងឋានន្តរស័ក្តិមន្ត្រីក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើលក្ខណៈសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មន្ត្រីសាមី និងល័ក្ខខ័ណ្ឌបណ្តុះបណ្តាល ដោយមានសញ្ញាប័ត្រជាមូលដ្ឋាន។ ការដំឡើងឋានន្តរស័ក្តិ ត្រូវដំឡើងទៅក្នុងថ្នាក់ដំបូង ឬថ្នាក់ដែលមានសន្ទស្សន៍បៀវត្សខ្ពស់លើបន្ទាប់ ពីសន្ទស្សន៍បៀវត្សចាស់របស់សាមីខ្លួន។

ត្រូវដំឡើងពីឋានន្តរស័ក្តិទី៣ ទៅឋានន្តរស័ក្តិទី២ ចំពោះមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងថ្នាក់លេខ១១ ឡើងទៅ និងមានលក្ខណៈសម្បត្តិណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- មាននិក្ខេបបទ
- មានសញ្ញាប័ត្រ :
    - បណ្ឌិតវេជ្ជសាស្ត្រទូទៅ ឬបណ្ឌិតវេជ្ជសាស្ត្រឯកទេស
    - បណ្ឌិតឱសថសាស្ត្រ ឬបណ្ឌិតឱសថសាស្ត្រឯកទេស
    - បណ្ឌិតទន្តវិទនសាស្ត្រ ឬបណ្ឌិតទន្តវិទនសាស្ត្រឯកទេស

    ឬសញ្ញាប័ត្រដទៃទៀតដែលមានតំលៃស្មើ។

ត្រូវដំឡើងទៅក្នុងឋានន្តរស័ក្តិទី១ ចំពោះមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងថ្នាក់លេខ ៧ ឡើងទៅនៃឋានន្តរស័ក្តិទី ២ ហើយដែលត្រូវទទួលការតែងតាំងជាសាស្ត្រាចារ្យមហាវិញ្ញា ។

សញ្ញាប័ត្រឯកទេស ឬសញ្ញាប័ត្រនានាខាងលើ ត្រូវមានការទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងសុខាភិបាល ឬក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា ។

ការដំឡើងពីឋានន្តរស័ក្តិ ទី៣ ទៅទី២ ត្រូវសំរេចដោយអនុក្រឹត្យ ។

ការដំឡើងពីឋានន្តរស័ក្តិទី២ ទៅទី១ ត្រូវសំរេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៣ .-

ចំនួនមន្ត្រីក្របខ័ណ្ឌ មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ក្នុងឋានន្តរស័ក្តិនីមួយៗ ត្រូវកំណត់ទៅតាមបរិមាណជាក់ស្តែងដោយផ្អែកលើលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់មន្ត្រីរាជការ និងល័ក្ខខ័ណ្ឌបណ្តុះបណ្តាលដោយមានសញ្ញាប័ត្រជាមូលដ្ឋាន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ ខាងលើ ។

មាត្រា ១៤ .-

ការដំឡើងថ្នាក់មន្ត្រី នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ត្រូវអនុវត្តតាមល័ក្ខខ័ណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២០ និងមាត្រាបន្តបន្ទាប់នៃច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

លក្ខណៈសម្បត្តិជាមូលដ្ឋានដែលត្រូវពិនិត្យដំឡើងថ្នាក់ មានដូចខាងក្រោម៖

- គំនិតផ្តួចផ្តើមច្នៃប្រឌិត និងលទ្ធផលការងារ
- ស្មារតីទទួលខុសត្រូវ វិន័យការងារ មនសិការវិជ្ជាជីវៈ
- ការយកចិត្តទុកដាក់ដល់ផលប្រយោជន៍ជាតិ
- ប្រសិទ្ធភាពក្នុងការដឹកនាំ និង គ្រប់គ្រង
- សាមគ្គីធម៌ និងសីលធម៌រស់នៅ ។

ត្រូវបានដំឡើងថ្នាក់មួយថ្នាក់ ជាស្វ័យប្រវត្តិ តាមវេនជ្រើសរើស ចំពោះមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ដែលក្រសួងបានចាត់ឱ្យទៅទទួលការបំប៉ន ឬការបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលយ៉ាងតិច ០១ឆ្នាំ ដោយមានលិខិតបញ្ជាក់ការសិក្សា វិញ្ញាបនប័ត្រ ឬសញ្ញាប័ត្រចេញដោយគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលនោះ ។

ការដំឡើងថ្នាក់មន្ត្រីក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ អនុក្រឹត្យ ឬប្រកាសក្រសួងសុខាភិបាល ស្របតាមឋានន្តរស័ក្តិនៃមន្ត្រីសាមី ។

មាត្រា ១៥ .-

សន្ទស្សន៍សំរាប់ថ្នាក់ក្នុងឋានន្តរស័ក្តិនីមួយៗ នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ និងតំលៃឯកតានៃសន្ទស្សន៍ ត្រូវបានកំណត់ស្របតាមមាត្រា ៣ និងមាត្រា៤ នៃព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/១២០១/៤៥០ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០១ ស្តីពីបៀវត្សមូលដ្ឋាន និង ប្រាក់បន្ទាប់បន្សំនៃបៀវត្សរបស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។

ជំពូកទី ៨

បទប្បញ្ញត្តិដោយឡែក

មាត្រា ១៦ .-

មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ដែលមានស្នាដៃពិសេស ឬ ទទួលជោគក្នុងការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រថ្មី ត្រូវទទួលការលើកសរសើរ ឬរង្វាន់លើកទឹកចិត្តពីរាជរដ្ឋាភិបាល តាមកំរិតស្នាដៃជាក់ស្តែង ក្រៅពីការដំឡើងថ្នាក់ ឬឋានន្តរស័ក្តិ។

ក្នុងពេលបំរើការងារ មន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ដែលមានសញ្ញាប័ត្រខ្ពស់ជាងសញ្ញាប័ត្រសកលវិទ្យាល័យ ត្រូវដំឡើងថ្នាក់មួយថ្នាក់ ជាស្វ័យប្រវត្តិ។

មាត្រា ១៧ .-

មន្ត្រីក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ត្រូវដាក់ឱ្យចូលនិវត្តន៍ ពេលដល់អាយុ ៦០ ឆ្នាំ។

មាត្រា ១៨ .-

សញ្ញាស័ក្តិ និងឯកសណ្ឋាន សំរាប់មន្ត្រី នៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ត្រូវកំណត់ដោយព្រះរាជក្រឹត្យដោយឡែក។

ជំពូកទី ៩

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៩.-

ចំនួនដំបូងនៃក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ត្រូវកសាងចេញពីសមាហរណកម្មមន្ត្រីរាជការដែលមានសញ្ញាប័ត្រខាងវិស័យសុខាភិបាល ហើយបច្ចុប្បន្នកំពុងបំពេញមុខងារនិងមុខតំណែងពិតប្រាកដរបស់ក្របខ័ណ្ឌក្នុងវិស័យសុខាភិបាល នៅរដ្ឋបាលកណ្តាលនិងខេត្ត ក្រុង របស់ក្រសួងស្ថាប័នរដ្ឋ ផ្អែកតាមលក្ខណៈសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់មន្ត្រីរាជការ ដូចខាងក្រោម ៖

- បញ្ចូលក្នុងឋានន្តរស័ក្តិទី៣ ចំពោះមន្ត្រីរាជការ ដែលមានសញ្ញាប័ត្រចេញពីមហាវិទ្យាល័យវេជ្ជសាស្ត្រ ឱសថសាស្ត្រ និងទន្តសាស្ត្រ ឬសញ្ញាប័ត្រសាកលវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាល ឬសញ្ញាប័ត្រផ្សេងទៀត ដែលមានតំលៃស្មើ។
- បញ្ចូលក្នុងឋានន្តរស័ក្តិទី២ ចំពោះមន្ត្រីរាជការដែល ៖
    - មាននិក្ខេបបទ
    - មានសញ្ញាប័ត្រឯកទេស
    - ជាសាស្ត្រាចារ្យ ដែលតែងតាំងដោយក្រសួងសុខាភិបាល ឱ្យបង្រៀន និង ណែនាំអនុវត្តមុខវិជ្ជាឯកទេសណាមួយ នៅសាកលវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាល និងអង្គភាពធ្វើកម្មសិក្សាអនុវត្តន៍ ហើយមានបទពិសោធន៍ការងារយ៉ាងតិច ១០ ឆ្នាំ
    - ជាប្រធាន ឬអនុប្រធានអាសនៈសាកលវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រសុខាភិបាល
    - ជាមន្ត្រីសុខាភិបាលជាន់ខ្ពស់ ដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ ឆ្លងកាត់ការវាយតំលៃរបស់គណៈកម្មការបង្កើតឡើងដោយក្រសួងសុខាភិបាល ។
- បញ្ចូលក្នុងឋានន្តរស័ក្តិទី១ ចំពោះមន្ត្រីរាជការដែលទទួលការតែងតាំងជាសាស្ត្រាចារ្យ ដោយការប្រលង

តាមនីតិវិធីដែលឆ្លងកាត់ការវាយតម្លៃ របស់ក្រុមប្រឹក្សាមេប្រយោគ បង្កើតឡើងដោយក្រសួងសុខាភិបាល ។

មាត្រា ២០.-

មុខតំណែងគ្រប់គ្រងនីមួយៗ ដែលត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ក្របខ័ណ្ឌ ឋានន្តរស័ក្តិ និងថ្នាក់ខ្ពស់ជាងគេ មិនមានប្រតិសកម្មទៅលើមុខដំណែងគ្រប់គ្រងបច្ចុប្បន្ន ដែលមានការតែងតាំងរួចហើយទេ លើកលែងតែមានការចាំបាច់ ដែលជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ។

ជំពូកទី ១០

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ២១.-

បទប្បញ្ញត្តិណាដែលផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២២.-

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ២៣.-

ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្ថលេខាតទៅ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០២

ព្រះហស្ថលេខា និង ព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហនុ

ពរ.០២.០៦.០០១៧៥

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

ព្រះមហាក្សត្រ សូមឡាយព្រះហស្ថលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

លេខ: ១៤៨ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០២

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

ហត្ថលេខា និងត្រា

ឈាង ឌី តាន់